

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 38. Benedicti obitus. Nicolaus I. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](#)

Sæculum IX. tuisset, in Fide constantes capit is dam-
 A. C. 858. navit. Duncuntur ergo, in ripa fluvii
 plectendi, signo Crucis ad ultimam lu-
 ctam se muniunt, & prior Rudericus per-
 cutitur. Amborum corpora exposita, &
 deinde sicut ceterorum Martyrum in flu-
 vium projecta. Eulogius Presbyter co-
 rum beatam mortem a rumore publico
 edocet, Missa celebrata, ad spectanda
 Martyrum corpora exiit, vidiisque quos-
 dam Infideles, e flumine lapillos, qui
 Martyrum sanguine aspersi erant, sume-
 re, & eos aqua abluentes in fumen rur-
 sus projicere, ne a Christianis tanquam
 Reliquæ conservarentur. Passi sunt au-

Martyr. R. tem 13. Martii, Æra 895. anno Salutis
13. Mart. 857. qua die etiam ipsorum memoria ab
 Ecclesia colitur. Corpus S. Ruderici
 post spatum trium Septimanarum inven-
 tum & ab Episcopo Cordubensi in Mo-
 nasterio S. Genesii in Vico, qui *Tertios*
 dicebatur, conditum, at corpus S. Sa-
 lomonis in Vico *Colubris* in Ecclesia SS.
 Cosmæ & Damiani sepulturæ datum.

§. XXXVIII.

Benedicti Obitus. Nicolaus I. Papa.

Anast. in Ben. Papebr. Cum Benedictus III. Papa non plus duo-
 bus annis & dimidio in Cathedra Pe-
 tri sedisset, obiit decima Martii anno 858.
 Una Ordinatione mense Decembri crea-
 vit Presbyteros quinque, Diaconum
 unum,

unum, & Episcopos per diversa loca sexa- Sæculum IX,
ginta sex. (*) Episcoporum, Presbytero- A. C. 858.
rum & Diaconorum Exequiis interesse
solebat, constituitque, ut sui etiam Suc-
cessores defunctis eundem honorem ex-
hiberent. Quinque non plus diebus S.
Sedes vacavit, electusque est Nico-
laus I. Theodori civis Romani filius.
Eum Sergius Papa e domo paterna evo-
catum, & in Palatium Patriarchale rece-
ptum Subdiaconum, Leo IV. autem Dia-
conum ordinavit, quem deinde Benedi-
ctus tam carum habuit, ut pæne ad Re-
giminis consortium adlectum a latere
suo divelli non pateretur. Benedictum
defunctum Nicolaus cum ceteris Dia-
conis humeris suis ad sepulchrum detulit.
Ludovicus Augustus, qui brevi ante ex
urbe discesserat, comperta Benedicti Papæ
morte celeriter rediit. Moxque Clerici,
Optimates totusque populus ad eligen-
dum alium Pontificem congregatus, cum
per aliquot horas deliberassent, unanimi
consensu statuunt promovere Nicolaum
Diaconum, eumque in Ecclesia S. Petri
latentem (quippe se tanto fastigio indi-
gnum dicebat) quæsumum accurrunt. Ad-
hibita vi inde producitur, inter cuncto-
rum plausus in Palatium Lateranense in-
vehitur, Apostolico Throno imponitur,
dein-

(*) Alii dicunt, viginti.

Sæculum IX. deinde ad S. Petrum reductus, Imperator A. C. 858. tore præsente consecratur iterumque in folio collocatur, ubi Missam supra Corpus S. Petri celebravit. Tandem in Palatium Patriarchale, omnibus inter Cantica spiritualia procedentibus, reversus, tota Civitate maximæ lætitiæ signa edente, vigesima quarta Aprilis coronatur. Post biduum mensæ Imperatoris assedit, qui cum deinde ad locum, quem Romani Quintum appellabant, fuisset profectus, eum Pontifex invisit, cui Augustus ad mille passus obviam pergens & ex equo desiliens stratoris vicem ipsi naverat. Ibi iterum Papa & Augustus simul cibum sumserunt. Tandem Imperator Pontificem magnis donis cumulatum & Roman revertentem aliqua viæ parte ex quo vectus comitatus est; antequam vero in diversa abirent iterum Cæsar equum, cui Papa insidebat, apprehenso frœno ad multos passus rexit.

§. XXXIX.

*Ecclesiæ Bremensis & Hamburgensis
conjunguntur.*

Adam. I. c. Sub initium Pontificatus sui, eodem anno octingentesimo quinquagesimo octavo, Nicolaus Papa conjunctionem Ecclesiarum Bremensis & Hamburgensis S. Anscharii commodo confirmavit. Nam cum Guntherium, postquam Sedes annis circi-

17. Sup. n. 18. vit. S. Ansch. n. 38.